

dat wij allen een deel van ons werk ten geschenke moeten geven, maar dan moeten wij het zelf doen, en aan die personen, die wij zelf meenen, dat daarvoor in aanmerking komen. Doch geen belangeloos werk op verzoek van philanthropen, hetzij deze werkelijk uit goedhartigheid voor een of andere zaak, waarvoor zij zich warm maken, de hulp van den dokter inroepen, hetzij ze met behulp van ons, domme Jorissen, reclame willen maken voor zich zelf, misschien wel om in den Raad, de Kamer, wie weet? nog hooger te klimmen of om den *horror vacui* van hun linker knoopsgat kwijt te raken. Ziehier de gebruiksaanwijzing van BOSVIEL: „Neem een dokter, zoo jong mogelijk (de oudere zijn taaier van vel en daardoor lastiger te plukken); besmeer hem lekkertjes met honig, zalf hem in met de kennismaking met een hoogen mijnheer; rol hem in meel, laat hem in zijn vet gaar koken. Is hij gaar, dien hem dan aan uwe beschermelingen op. Is hij uitgezogen en afgekloven, gooi hem dan bedaard in den vuilnisbak en kijk niet verder naar hem om”.

BOSVIEL heeft al met zooveel philanthropie kennis gemaakt, dat hij het woord niet meer kan hooren.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

DE ÉÉNCELMETHODE VAN SCHOUTEN.

In antwoord op de vraag van STIBBE, gesteld in het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde* 1925, I, No. 8, bldz. 1174, kan ik mededeelen, dat de ééncelmethode van SCHOUTEN mij alleen diende, om met zekerheid reine kweken van schimmels te krijgen, uitgegroeid uit één cel. Dit sluit dus uit, dat de hieruit gegroeide kweek verschillende soorten schimmels kan bevatten. Om nu uit te maken, of deze reine kweek die van den verwekker of van een symbiotische schimmel was, waren natuurlijk entingen op dieren en terugkweken op voedingsbodems noodzakelijk.

Amsterdam, 15 Maart 1925.

J. PAPEGAAIJ.

ONMENSCHELIJKE AMBTELIJKE UITSPRAKEN.

In den aanhef van het stukje van BLEES wordt het geval vermeld als een geschil van de patiënte met den Raad van Arbeid, waarin de Raad van Beroep uitspraak deed. Ik acht het van belang, dat de geneeskundigen, die zooveel met de Raden van Arbeid te maken hebben, weten, dat zulk een mededeeling niet van den Raad van Arbeid uitgaat. De Raad van Beroep — dus een rechtsprekend college, ressorteerende onder het departement van justitië — moet volgens de beroepswet aan partijen zulk een zakelijk uittreksel uit zijn uitspraak mededeelen. Ik weet niet, of het den Raden van Beroep vrijstaat uit die uittreksels geneeskundige overwegingen weg te laten, indien zij meenen, dat de mededeeling daarvan voor de betrokkenen schadelijk zou zijn.

Ik geloof niet, dat één der Raden van Arbeid de geneeskundige rapporten bij aanvragen om behandeling volgens art. 99 I.W. aan de verzekerden mededeelt; het kan zijn, dat er een zeer enkele is, die het doet; verscheidene zenden wel afschrift aan den behandelenden dokter. Bij aanvraag om invaliditeitsrente kan de Raad van Arbeid volgens art. 149 I.W. in de noodzakelijkheid komen aan den verzekerden — *indien deze dit verzocht* — afschrift van het geneeskundig verslag uit te reiken.

Reeds lang zijn verschillende mogelijkheden overwogen om schade door toepassing van dezen maatregel te voorkomen. In het aanhangig ontwerp van wet tot wijziging der I.W. is tot mijn grooten spijt nog geen bepaling in dien zin opgenomen.

's-Gravenhage, 14 Maart 1924.

D. SNOECK HENKEMANS.
